

เปรียบเทียบคำสุภาษิตไทยที่ใช้คำเกี่ยวกับสัตว์แต่ในสุภาษิตจีนไม่ปรากฏคำเกี่ยวกับสัตว์แต่ความหมาย
ของสุภาษิตทั้งสองภาษาล้ายคลึงกัน

Comparison of Thai Animal Proverbs and Chinese Proverbs without Animal words but
two languages are in the same and in the nearly meanings

อารีสา ทวารดิษฐ์¹

บทคัดย่อ

บทความวิชาการฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสุภาษิตที่มีความหมายคล้ายคลึงกันโดยในสุภาษิตไทยมีการใช้คำเกี่ยวกับสัตว์ แต่ในสุภาษิตจีนไม่ได้กล่าวถึงสัตว์ใดๆเลย รวมทั้งศึกษาภาพสะท้อนจากสำนวนคำพังเพย คำสุภาษิต สำนวนโวหาร ประเพณี วัฒนธรรมและวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของทั้งสองชนชาติ โดยการค้นคว้าจากเอกสาร ตำรา บทความวิจัย บทความวิชาการและวิทยานิพนธ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลซึ่งมีผลสรุปได้ดังนี้

- 1.สุภาษิตไทยเน้นใช้คำตามพฤติกรรมของสัตว์และอวัยวะของสัตว์ในการสื่อความหมาย
- 2.สุภาษิตจีนเน้นใช้คำตามพฤติกรรมของมนุษย์และอวัยวะของมนุษย์ในการสื่อความหมาย

คำสำคัญ: คำสุภาษิตไทย สุภาษิตจีนไม่ปรากฏคำเกี่ยวกับสัตว์ แต่ความหมายคล้ายคลึงกัน

Abstract

This paper aims to study about Thai-Chinese proverbs in the scope of Thai proverbs talk about an animal word and Chinese proverbs don't talk about an animal word but they are at the same meanings. This paper also study about the condition of environment, custom, culture and life-style of these two countries by studying from teaching materials, books, research papers, papers and thesis. In conclusion, Thai Animal Proverbs and Chinese Proverbs without Animal words but two languages are in the same and in the nearly meanings include two main different points

1. Thai proverbs emphasis on using of natural words for example, animal behavior and animal's organs.

¹ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ 110/1-4 ถนนประชาชื่น เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ 10210

2. Thai proverbs emphasis on using of human's behavior.

Keywords: Thai Proverbs Chinese Proverbs without Animal words but two languages are in the nearly meanings

1.ความเป็นมา

ทัศนคติในการนิยามเรื่องต่างๆของคนแต่ละประเทศย่อมมีความแตกต่างกันออกไปตามภูมิศาสตร์หรือพื้นฐานทางวัฒนธรรมในประเทศนั้นๆและสุภาษิตคือผลของภูมิปัญญาที่สามารถสะท้อนความเป็นอยู่ของสังคมในยุคโบราณได้เป็นอย่างดี การศึกษาสุภาษิตจะสามารถทำให้ผู้เรียนเข้าใจได้ถึงโลกทัศน์ของคนในประเทศนั้นๆที่มีต่อมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็นโลกทัศน์เกี่ยวกับเพศ โลกทัศน์เกี่ยวกับบุคคลตามสภาพของวัย โลกทัศน์เกี่ยวกับจิตใจ อารมณ์ ความนึกคิด โลกทัศน์ต่อธรรมชาติ เช่น โลกทัศน์เกี่ยวกับพืช โลกทัศน์เกี่ยวกับสัตว์ เป็นต้น

ในปัจจุบันยังไม่มีผู้ทำการศึกษา วิจัยหรือเขียนบทความเกี่ยวกับความแตกต่างของสุภาษิตจีน-ไทยในบริบทนี้ ส่วนใหญ่มีผู้ทำวิจัยหรือเขียนบทความเกี่ยวกับสุภาษิตจีน-ไทย ที่มีคำเกี่ยวกับสัตว์ โดยเฉพาะจงศึกษา สัตว์4ชนิดคือ ม้า เสือ มังกรและปลา (พิริยา สุรขจร,2544) การศึกษา วิจัยหรือเขียนบทความเกี่ยวกับเปรียบเทียบสำนวนจีนและสำนวนไทยที่มีคำเกี่ยวกับสัตว์ปิก(วราลักษณ์ แซ่อึ้ง,2544)

2.ลักษณะทั่วไปของสุภาษิตไทย-จีน

ลักษณะทั่วไปของสุภาษิตไทย-จีน สามารถแบ่งออกได้หลายประเภท โดยดูจากโครงสร้าง ลักษณะ หน้าที่ และความหมายของสำนวน เช่นจำนวนคำในสำนวน โครงสร้างทางไวยากรณ์ของสำนวน หน้าที่ของสำนวนในประโยค และความหมายของสำนวน มีผู้ให้คำจำกัดความเกี่ยวกับสุภาษิตไว้ดังนี้ Xiandai Hanyu Cidian พจนานุกรมภาษาจีนกลางปัจจุบัน ได้ให้ความหมายคำว่าChengyu ไว้ว่า Chengyu (สำนวน) คือประโยคสั้นๆหรือกลุ่มคำที่กำหนดรูปแบบที่แน่นอน สั้นกะทัดรัดได้ใจความ ลึกซึ้ง ครอบคลุม โดยที่มีการใช้สืบทอดต่อกันมาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน สำนวนในภาษาจีนนั้นส่วนใหญ่ประกอบด้วย4คำ สำนวนจีนบางสำนวนนั้นเมื่อดูจากตัวอักษร ก็สามารถเข้าใจความหมายของสำนวนได้โดยไม่ต้องรู้ที่มาหรือเรื่องราวจากหนังสือโบราณ จึงจะสามารถเข้าใจความหมายได้ (Zhongguo Shehui Kexueyuan Yuyan Yanjiusuo.1999:160)

ด้านFenlei Hanyu Chengyu Dacidian พจนานุกรมการแบ่งประเภทสำนวนจีนฉบับใหญ่ ยังได้ให้ความหมายของคำว่า Chengyu ไว้ว่า Chengyu (สำนวน) หมายถึงมรดกอันล้ำค่าในคลังคำของภาษาจีน ภาษาที่ใช้จะสั้นกระชับ โครงสร้างกระชับ ความหมายลึกซึ้ง เติมไปด้วยพลังในการแสดงออกอย่างยิ่ง สำนวนเมื่อนำใช้ได้ดีจะทำให้ภาษามีสีสัน ท่วงทำนองโดดเด่น สำนวนเป็นเครื่องมือที่แสดงออกทางอารมณ์ และถ่ายทอดความคิดของมนุษย์ในแต่ละยุคสมัย และมีการนำมาใช้แพร่หลายในภาษาพูดและภาษาเขียน (Wang Qin, Ma Guofan, Xu Zhengyuan และ Sun Yuzhen, 1995:1) ชุนวิจิตตราตราได้กล่าวถึงความหมายของคำว่า "สำนวน"ว่า คำพูดของมนุษย์เราไม่ว่าชาติใดภาษาใด แยกออกได้กว้างๆเป็นสองอย่าง อย่างหนึ่งพูด

ตรงไปตรงมาตามภาษาธรรมดา พอพูดออกมาก็เข้าใจกันได้ทันที อีกอย่างหนึ่งพูดเป็นชั้นเชิงไม่ตรงไปตรงมา แต่ให้ความหมายในคำพูดนั้นๆ คนฟังอาจเข้าใจความหมายทันที ถ้าคำพูดนั้นใช้กันแพร่หลายทั่วไปจนอยู่ตัวแล้ว แต่ถ้าไม่แพร่หลายคนฟังก็ไม่อาจเข้าใจได้ทันทีต้องคิดจึงเข้าใจ หรือบางทีคิดแล้วเข้าใจเป็นอย่างอื่นก็ได้ หรือไม่เข้าใจเอาเลยก็ได้ คำพูดเป็นชั้นเชิงนี้ เราเรียกกันว่า “สำนวน” คือคำพูดเป็นสำนวนอย่างชาวบ้านเขา เรียกกันว่า “ช่างสำบัดสำนวน”...(สง่า กาญจนาคพันธุ์,2538:1)

3.เปรียบเทียบสุภาษิตไทย-จีนที่มีความหมายคล้ายคลึงกันแต่ในสุภาษิตจีนไม่ปรากฏคำที่เกี่ยวกับสัตว์

สุภาษิตจีน	ความหมาย	สุภาษิตไทย
表里不一 ข้างนอก ข้างใน ไม่ตรงกัน biǎoli-bùyī	ข้างนอกกับข้างในคนละอย่าง เปรียบถึงคนที่แสดงออกกับที่ใจ คิดไม่เหมือนกัน	ลึงหลอกเจ้า
背黑锅 แบก คำ หม้อ bēihēiguō	แบกหม้อดำ เปรียบถึงคนที่วิบัติโทษแทนคนอื่น ทั้งที่ตนเองไม่ได้กระทำความผิด ใดๆ	แพะรับบาป
สุภาษิตจีน	ความหมาย	สุภาษิตไทย
唇亡齿寒 ริมฝีปากไม่อยู่ฟันหนาว chúnwángchǐhán	ปากไม่อยู่ฟันหนาว ริมฝีปาก กับฟันพึ่งพากัน เปรียบถึงพึ่งพาอาศัยกัน เมื่อขาด สิ่งใดสิ่งหนึ่งไปฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งก็ จะได้รับผลกระทบ	น้ำพึ่งเรือ เสือพึ่งป่า
乘胜追击 ถือโอกาส ชนะ ได้ รุกโจมตี chéngshèng-zhuījī	ถือตอนชนะไล่ เปรียบถึงสถานการณ์การรบเมื่อ ได้ชัยชนะก็เร่งรีบไล่ฆ่าศัตรู	ไล่ที่ขี้นแพะไล่
大惊小怪 หนัก ผวา เล็ก เรื่อง dàjīng-xiǎoguài	ผวากับเรื่องเล็กน้อย กลัวหรือผวากับเรื่องที่ไม่น่ากังวล หรือหวาดกลัว	กระต่ายตื่นตูม
各有得势之时 ต่าง มี ได้อำนาจ เวลา gèyǒudé-shìzhǐshí	ต่างก็มีเวลาได้ผลประโยชน์ เมื่อถึงเวลาต่างฝ่ายต่างก็ได้รับ อำนาจหรือผลประโยชน์	น้ำมาปลากินมด น้ำลคมด กินปลา

祸从口出 ภัย จาก ปาก ออก huòcóng-kǒuchū	ภัยพิบัติเกิดจากปาก เปรียบถึงการพูดจาไม่ระมัดระวัง ทำให้เกิดผลเสียต่อตนเอง	ปลาหมอคายเพราะปาก
积压成堆 สะสม เพิ่ม กลายเป็น กอง jīyā-chéngduī	เพิ่มพูนเป็นกอง สิ่งหรือเรื่องต่าง ๆ กลายเป็นกอง ขึ้นมาเนื่องจากไม่ได้จัดการ	ดินพอกหางหมู
家丑不可外扬 บ้าน ชู้เห่ ไม่ควร เผยแพร่ jiǎchǒu-bùkě wàiyáng	เรื่องแยในบ้านไม่เอาออก เรื่องไม่ดีภายในครอบครัวไม่ควร เอาออกไปพูดให้คนนอกที่ไม่ใช่ คนในครอบครัวฟัง	สาวไส้ให้กากิน
举止不雅的女人 ท่าทาง ไม่สำ หญิงสาว jǐzhǐbùyǎ-dènnǚrén	ผู้หญิงท่าทางไม่สุภาพ หมายถึงผู้หญิงที่บุคลิกภาพไม่ เรียบร้อย	ม้าดีคกระโหลก
两面派 สอง หน้า กลุ่มพวก liǎngmiàn pài	คนสองหน้า แสดงถึงคนที่ตีสองหน้าต่อหน้า แสดงออกอย่างหนึ่งแต่ลับหลัง แสดงออกอย่างหนึ่ง	นกสองหัว
量力而为 ปริมาณ กำลัง ค่อย เริ่ม liànglì-érwéi	มีแรงเท่าไรเท่านั้น หมายถึงทำอะไรมีการดูพละกำลัง ความสามารถของตนเองก่อนค่อย ลงมือทำให้สำเร็จ	นกน้อยทำรังแต่พอตัว
盲目仿效 บอด ตา เลียนแบบ mángmù-fǎngxiào	คาบอดลอกเลียนแบบ ลอกเลียนแบบผู้อื่นหรือตามผู้อื่น อย่างไม่ลืมหูลืมตา	เห็นช้างงี้ ชี้ตามช้าง
弱肉强食 อ่อนแอเนื้อ แข่ง อาหาร ruòròu-qióngshí	ก้อนเนื้อที่อ่อนแอย่อมเป็นเหยื่อ สุภาษิตนี้เดิมเปรียบถึงวงจรชีวิต สัตว์ที่สัตว์ใหญ่กินสัตว์เล็ก ภายหลังเปรียบถึงสังคมมนุษย์ที่ ผู้ใหญ่กว่าเขาเปรียบวังแก่ผู้น้อย รวมถึงรัฐที่เข้มแข็งกว่าควบคุมรัฐ ที่อ่อนแอกว่า	ปลาใหญ่กินปลาเล็ก
惹火烧身 ทำไฟรนตัวเอง	ทำไฟรนตัวเอง	หาเหาใส่หัว

打 诨 闹 孩 耍 闹 rěhuō-shuōshēn	หาเรื่องหาภัยพิบัติมาทำร้าย ตัวเอง	
人 面 兽 心 คน หน้า สัตว์ป่า ใจ rénmiàn-shòuxīn	หน้าคนใจสัตว์ แม้หน้าตาเป็นมนุษย์แต่จิตใจ เขี้ยวโหดอย่างสัตว์ป่า	หน้าเนื้อใจเสือ
投 桃 报 李 โยน ลูกท้อ แลก ลูกพลับ tóutáo-bàoli	โยนท้อเอาพลับ เมื่อฝ่ายตรงข้ามให้ลูกท้อมา เราก็ ให้ลูกพลับกลับเปรียบถึงการตอบแทน ซึ่งกันและกันหรือแลกเปลี่ยน ซึ่งกันและกัน	หมูไปไก่มา
物 以 类 聚，人 以 群 分 สิ่งของยึด ชนิด รวมตัว คน ยึด กลุ่ม แบ่ง wùyǐlèijù, rényǐqúnfēn	สิ่งของมีประเภทให้รวม มนุษย์มี สังคมให้แบ่ง เปรียบถึงสิ่งที่เป็นประเภท เดียวกันหรือคนที่อยู่สังคม เดียวกันมักจะรวมอยู่ด้วยกัน	กาเข้าฝูงกา หงส์เข้าฝูงหงส์
小 题 大 做 เล็ก บัญหา ใหญ่ ทำ xiǎotí-dàzuò	ทำเรื่องเล็กเป็นเรื่องใหญ่ เปรียบถึงทำเรื่องเล็กน้อยให้ กลายเป็นเรื่องใหญ่บานปลาย	มีช้างจับต๊กแตน
苏 联 中 文	ความหมาย	สุภาษิตไทย
小 人 得 志 เล็ก คน ได้ ปรนเปรอ xiǎorén-dézhì	คนต่ำทรามได้อำนาจ เปรียบถึงคนที่คุณสมบัติไม่ถึงหรือ คนเลวได้รับอำนาจโดยมิชอบ	คางคกขึ้นวอ
心 照 不 宣 ใจ สะท้อน ไม่ เปิดเผย xīnzhào-bùxuān	ใจรู้แต่ไม่เปิดเผยออกมา ต่างฝ่าย ต่างก็รู้ความจริงแต่ไม่มีใครเปิดเผย พูดออกมา	ไก่เห็นตีนงู งูเห็นนมไก่
一 知 半 解 หนึ่ง รู้ ครึ่ง รู้ yīzhī-bànjiě	รู้ครึ่งรู้กลาง รู้เพียงครึ่ง ๆ กลาง ๆ ไม่ได้รู้ทั้งหมด	รู้รูปลลาปลา
一 举 两 得 หนึ่ง ชูขึ้น สอง ได้รับ yījǔ-liǎngdé	ทำครั้งเดียวได้ผลตอบแทนสอง อย่าง เปรียบถึงการทำการใดเพียงอย่าง เดียวแต่ได้รับผลประโยชน์หรือ บรรลุผลอีกอย่างเพิ่ม	ยิงปืนนัดเดียวได้นกสองตัว

隱名 合伙人 ซ่อน ชื่อ คู่ร่วม yǐnmíng-héhuǒ rén	หุ้นส่วนที่ไว้ชื่อ เปรียบถึงคนที่ร่วมลงทุนแต่ไม่ได้ ร่วมกิจกรรมใดที่เกี่ยวกับธุรกิจนั้น แต่ได้ร่วมรับผลประโยชน์ด้วย	เลื่อนอนกัน
一波未平, 一波又起 หนึ่ง คลื่นยังไม่สงบ หนึ่ง คลื่น อีก เกิดขึ้น Yībōwèipíng, yībōyòuqǐ	คลื่นลูกแรกยังไม่สงบ คลื่นลูก ก็ซัดเข้ามา เปรียบถึงสถานการณ์ไม่นิ่ง เรื่อง หนึ่งยังไม่แก้ไขเสร็จ อีกปัญหา หนึ่งก็เข้ามาอีก	ความว้าวุ่นไม่หาย ความ วนเวียนเข้ามาแทรก
指桑 骂槐 ชี้ ต้นหม่อน คำ ต้นหวาย zhǐsāng-màhuái	ชี้ต้นหม่อนตำต้นหวาย ทำท่าเป็นคู่คำคนหนึ่งแต่ใจจริงตำ อีกคนหนึ่ง	ตีวัวกระทบคราด
自讨 苦吃 ตนเอง ขอ ขม กิน zìtǎo-kǔchī	หาความทุกข์ใส่ตัว หาเรื่องให้ตนเองเป็นทุกข์	หาเหาใส่หัว
สุภาษิตจีน	ความหมาย	สุภาษิตไทย
做 贼 心 虚 ทำ ชั่ว ใจ ว่างเปล่า zuòzéi-xīnxū	ทำชั่วใจกระวนกระวาย เปรียบถึงคนชั่วที่ทำความผิดไว้ กลัวคนอื่นจับได้จึงมีท่าที่ร้อนตัว	วั้งสันหลังทวะ
自 投 罗 网 ตนเอง โยน ตำข่าย zìtóu-luówǎng	เอาตำข่ายสวมให้ตัวเองคือการ เอาตัวเองเข้าไปในอันตำราย สุภาษิตนี้หมายถึงติดกับกลลวง ผู้อื่น	แมงเม่าบินเข้ากองไฟ

4.วิเคราะห์สุภาษิตไทยที่ใช้พฤติกรรมตามธรรมชาติของสัตว์ในการสื่อความหมาย

1.	ลิงหลอกเจ้า	11.	ทาเหาใส่หัว
2.	แพะรับบาป	12.	หมูไปไผมา
3.	น้ำพึ่งเรือ เสือพึ่งป่า	13.	กาเข้าฝูงกา หงส์เข้าฝูงหงส์
4.	ใส่ทรีี่แพะใส่	14.	ขี่ช้างจับตักแตน
5.	กระต่ายตื่นตูม	15.	คางคกรื่นวอ
6.	น้ำมาปลากินนมด น้ำลดมดกินปลา	16.	เสือนอนกิน
7.	ม้าดีตกะโหลก	17.	ตีวัวกระทบคราด
8.	นกน้อยทำรังแต่พอตัว	18.	แมงเม่ามันเข้ากองไฟ
9.	เห็นช้างขี้ ขี้ตามช้าง		
10.	ปลาใหญ่กินปลาเล็ก		

จากการวิเคราะห์พบว่าสุภาษิตไทยเน้นใช้พฤติกรรมของสัตว์สื่อความหมาย

สุภาษิตไทยลิงหลอกเจ้ากับสุภาษิตช้างนอกกับช้างในคนละอย่าง ความหมายที่คล้ายคลึงกันคือต่อหน้าและลับหลังแสดงออกไม่เหมือนกัน กาญจนาคพันธุ์เขียนอธิบายที่มาของสำนวน“ลิงหลอกเจ้า”ไว้ว่า สำนวนนี้อาจมีมูลมาจากลักษณะภริยาทำทางของลิงที่มีกจะทำทางหลอกคน (รัชนิ ซอเสตติกุล, 2542:156) สุภาษิตที่เกี่ยวข้องกับความซุกซนของลิงในภาษาจีนเช่น วานรสวมหมวก 沐猴而冠 หมายถึงไม่ใช่ตัวจริงแต่ปลอมตัวเพื่อหลอกลวงผู้อื่น หัววานรสวมมงวานร 猴头猴脑 หมายถึง ไม่ใช่สิ่งเหมือนลิง บรรยายลักษณะริบเร่ง ไม่สุชุม

สุภาษิตไทยแพะรับบาปกับสุภาษิตจีนแบกหม้อตำลึงหมายถึงผู้ที่ไม่ได้กระทำความผิดใดๆ แต่ต้องรับโทษแทนผู้อื่น สุภาษิตไทยเลือกใช้แพะในการสื่อความหมาย คำว่า “แพะรับบาป” หมายถึง ผู้ที่มีได้กระทำความผิด แต่กลับต้องเป็นผู้รับโทษ หรือรับความผิดที่ผู้อื่นกระทำไว้ ที่มาของคำนี้ปรากฏในคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม ซึ่งเป็นคัมภีร์ของชาวอิสราเอลผู้มีภูมิลำเนาเป็นผู้เลี้ยงแพะ และเป็นอาชีพ แพะรับบาปเป็นพิธีปฏิบัติในวันลบบาปประจำปีของชาวอิสราเอล (the annual day of atonement) ซึ่งเริ่มด้วยการบูโรหิตถวายวัวเป็นเครื่องบูชาได้บาปของตนเองและครอบครัวเมื่อเสร็จพิธีแล้วนั้น บูโรหิตจะนำแพะ ๒ ตัวไปถวายพระเป็นเจ้าที่ประตูเต็นท์นัดพบ และจะเป็นผู้จับสลากเลือกแพะ ๒ ตัวนั้น สลากที่ ๑ เป็นสลากสำหรับแพะที่ถวายแก่พระเป็นเจ้าอีกสลากหนึ่งเป็นสลากสำหรับแพะรับบาป หากสลากแรกตกแก่แพะตัวโต แพะตัวนั้นจะถูกฆ่าและถวายเป็นเครื่องบูชาเพื่อได้บาปของประชาชน เรียกว่า “แพะได้บาป” ส่วนสลากที่ ๒ หากตกแก่แพะตัวโต แพะตัวนั้นเรียกว่า “แพะรับบาป” ซึ่งบูโรหิตจะถวายพระเป็นเจ้าที่ยังมีชีวิตอยู่ แล้วใช้ทำพิธีลบบาปของประชาชนโดยยกบาปให้ตกที่แพะตัวนั้นเสร็จแล้วก็จะปล่อยแพะตัวนั้นให้น้ำบาปเข้าไปในป่าลึกจนทั้งแพะและบาปไม่สามารถกลับมาอีก (จดหมายข่าวราชบัณฑิตยสถาน ปีที่ ๙ ฉบับที่ ๑๐๒ พฤศจิกายน, ๒๕๔๒) สุภาษิตจีนใช้

หม้อดำซึ่งสีดำบ่งบอกถึงความชั่วร้ายที่ หม้อแดงถึงความครอบคลุม ถูกครอบงำจากความมืด ส่วนแพะเป็นสัตว์ที่คนจีนก็นำมาใช้ในพิธีเช่นไหว้เช่นกัน แต่นิยมมากกว่าคือวัวคนจีนนำเนื้อแพะมารับประทานกันมาก โดยเฉพาะบริเวณทางเหนือของประเทศจีนจะรับประทานกันเป็นอาหารหลักทีเดียว ในปัจจุบันนี้ผู้แพะเป็นตัวแทนของความเป็นสิริมงคลและโชคดีและแพะก็ยังคงมีความหมายถึงความอ่อนแอ ความเมตตาและความสุภาพอ่อนโยน (พิริยา สุรขจร,2544:63)

สุภาชิตน้ำผึ้งเรือ เสือฟังป่ากับสุภาชิตจินปากไม่อยู่พื้นหนาวเปรียบถึงฟังพาอาศัยกัน มีความหมายที่ใกล้เคียงกันคือเมื่อซาลงสิ่งใดสิ่งหนึ่งไปฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งก็จะได้รับผลกระทบ แม้ในสุภาชิตจินไม่กล่าวถึงเสือแต่ เสือฟังป่า สอดคล้องกับสุภาชิตจินอื่นๆที่เกี่ยวกับเสือและป่า เช่น 放虎归山 ปล่อยเสือกลับป่า 调虎离山 ล่อเสือออกจากป่า เป็นต้น ทั้งนี้สามารถสะท้อนให้เห็นถึงภูมิประเทศของไทยและจีนที่คล้ายกันคือมีป่าที่อุดมสมบูรณ์และเมื่อกล่าวถึงป่าก็ต้องนึกถึงเสือ

ได้หิซี้แพะไล่ กับถือตอนขนละไล่ ต่างมีความหมายคล้ายกันคือแค้นหรือรังแกผู้หนึ่งเมื่อได้โอกาส ตามนิทานเรื่องพระรถเมรี ตอนที่พระรถเสแหม่อมเหล่านางเมรีจนไร้สติแล้วลักลอบหนีไป เมื่อขึ้นเข้านางขึ้นแพะไล่ตามไปจนทัน ความหมายคือข้าเดิมคนที่เปลื้องพลา(วาสนา บุญสมและสมบัติ ตั้งก่อเกียรติ,2540:247) ในด้านการคมนาคมขนส่ง ในสมัยก่อนการเดินทางหรือขนส่งสินค้าของคนจีนจะใช้ยานพาหนะ เช่น ม้า วัว รม้า เป็นส่วนใหญ่ ส่วนคนไทยนิยมใช้เกวียนและเรือ เนื่องจากประเทศมีแม่น้ำคูคลองน้อยใหญ่มากมาย การเดินทางโดยใช้เรือจึงเป็นที่นิยมมากกว่า(พิริยา สุรขจร,2544)

กระต่ายตื่นตูม กับ ผวากับเรื่องเล็กน้อยต่างเปรียบถึงคนที่หวาดกลัวกับเรื่องต่างๆจนเกินไป สุภาชิตไทยใช้กระต่ายเพราะในนิทานอีสปนั้นกระต่ายได้ยินเสียงลูกตาลตกลงมาจากต้น ตอนที่หลับนอนอยู่ใต้ต้นตาลแล้วคิดว่าป็นเสียงแผ่นดินไหว จึงวิ่งหนีเพราะความตกใจ(วาสนา บุญสมและสมบัติ ตั้งก่อเกียรติ,2540:247) สุภาชิตจีนใช้คำคุณศัพท์ 大(ใหญ่)小(เล็ก)ในการอธิบายว่า กลัวใหญ่ทั้งที่เรื่องเล็ก

น้ำมาปลากินเมต น้ำลคมตกปลา กับ ต่างก็มีเวลาได้อ่านาง มีความหมายใกล้เคียงกันคือกล่าวถึงต่างฝ่ายต่างก็มีเวลาที่เรียกว่าดวงขึ้นกับดวงตก เวลานั้นขึ้นเมตหน้าตกเป็นเหยื่อของปลา พอน้ำลคแห้ง ปลาขาดน้ำก็ต้องตาย เมตก็กลับมากลุ่มรวมกินปลา เปรียบปลากับคนที่ชะงักกำลังขึ้นหรือตก และเปรียบเมตกับคนที่ถูกกระทำไม่ดี (รัชนิ ซอเสตติกุล,2542:109) แม้สุภาชิตไทยใช้เมตและน้ำสื่อความหมายสุภาชิตจีนใช้คนและอำนาจในการสื่อความหมายแต่ต่างกันหมายถึงธรรมชาติของมนุษย์ที่มีขึ้นและลง

ม้าติดกะโหลก และ ผู้หญิงทำทางไม่สุภาพ ต่างมีความหมายเหมือนกันคือกล่าวถึงผู้หญิงที่มีกิริยากระโตกกระเดก ไม่มีความเรียบร้อย ไม่สำรวม ที่มาของม้าติดกะโหลกคือม้าชอบใช้ขาหลังติดสิ่งต่างๆพร้อมกันทั้งสองขา และชอบเตะสิ่งต่างๆที่เข้าเท้าของมัน ส่วนกะโหลกเป็นเศษไม้ไผ่ขนาดใหญ่คล้ายกระบอกเมื่อไม้แห้งแล้วกระทบกับวัตถุต่างๆจะมีเสียงดัง(วาสนา บุญสมและสมบัติ ตั้งก่อเกียรติ,2540:226) สุภาชิตจีนใช้ผู้หญิงและทำทางที่ไม่สุภาพสื่อความหมายโดยตรง ไม่ได้กล่าวถึงม้าใดๆเพราะม้าในทัศนคติของคนจีนคือเป็นสัตว์ที่มีค่าสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำนวน 千里马 ม้าพันธุ์ สามารถวิ่งได้รวดเร็วมาก ม้ายังถูกนำไปใช้ในการสงครามใน

สมัยโบราณกาล สุภาษิตที่มีคำว่าม้าส่วนใหญ่จึงมักปรากฏเกี่ยวกับศึกสงคราม (พิริยา สุรขจร,2544:96)ต่างกับคนไทยที่นิยมใช้ช้างในกิจการงานต่างๆมากกว่าม้า เนื่องจากช้างพบได้มากและพบได้ทั่วไปในประเทศไทย

ปลาใหญ่กินปลาเล็กกับก้อนเนื้อที่อ่อนแออย่างมเป็นเหยื่อ สุภาษิตจีนนี้เน้นเปรียบเทียบวงจรชีวิตสัตว์ที่สัตว์ใหญ่กินสัตว์เล็ก ภายหลังเปรียบถึงสังคมมนุษย์ที่ใหญ่กว่าเขาเปรียบรังแกผู้น้อยรวมถึงรัฐที่เข้มแข็งกว่าควบคุมรัฐที่อ่อนแอกว่าคล้ายกับความหมายตามสำนวน ภาษิต และคำพังเพยของไทยที่นำสัตว์มาเปรียบเทียบ ให้ความหมายไว้ว่าประเทศหรือคนที่มีอำนาจ หรือผู้ใหญ่กดขี่ข่มเหงผู้น้อย(รัชนิ ซอโสติกุล,2542:118)

หาหาใส่หัวกับทำไฟรนตัวเองต่างมีความหมายคล้ายคลึงกันคือทำเรื่องใดเรื่องหนึ่งจนทำให้ตนเองเดือดร้อน เหาเป็นสัตว์ตัวเล็กๆเกาะกินเลือดที่หนังศีรษะทำให้คันและรำคาญ สำนวนหาหาใส่หัว เปรียบเหากับความเดือดร้อน จึงหมายถึงการหาความเดือดร้อนใส่ตนเอง(รัชนิ ซอโสติกุล,2542:259)

หมูไปไถ่มากับโยนหัวเอาหลังความหมายที่คล้ายคลึงกันคือการแลกเปลี่ยนสิ่งของสองสิ่งที่มีค่าเท่าๆกันในเวลาเดียวกัน ภาษาไทยใช้สัตว์เลี้ยงอย่างหมูและไก่ที่หาได้ง่าย ส่วนภาษาจีนใช้ผลไม้อย่างลูกท้อและลูกพลับสะท้อนให้เห็นว่าประเทศจีนเนื่องจากสภาพภูมิอากาศที่แตกต่างกับประเทศไทย ประเทศจีนมี4ฤดู คือฤดูใบไม้ผลิ ฤดูร้อน ฤดูใบไม้ร่วงและฤดูหนาวที่หนาวจัด สภาพภูมิอากาศของจีนที่แตกต่างกับสภาพภูมิอากาศของไทยคือ มีฤดูหนาวที่อากาศหนาวจัดจนแม่น้ำกลายเป็นน้ำแข็ง (พิริยา สุรขจร,2544) เพราะเหตุนี้จึงทำให้สามารถปลูกผลไม้สองชนิดนี้ได้ดีและพบได้ทั่วไป

ตีวัวกระทบคราดกับชี้ต้นหอมตำต้นหญ้างต่างมีจุดหมายที่เหมือนกันคือคน ความหมายที่คล้ายคลึงกันคือคำคนหนึ่งเพื่อกระทบคนหนึ่ง ประเทศไทยและจีนต่างเป็นประเทศเกษตรกรรม ลักษณะภูมิประเทศของไทยคล้ายคลึงกับภาคกลางและใต้ของจีน คือมีพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบสูงที่อุดมสมบูรณ์ทรัพยากรธรรมชาติมากมายส่วนประเทศจีนนั้นมีภูมิประเทศที่แตกต่างจากประเทศไทยบางภาคคือ ภาคตะวันตกเป็นที่สูงและภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นทะเลทรายและทุ่งหญ้า (ฉิน หยงหลิน,2526:224)

5.วิเคราะห์สุภาษิตไทยที่ใช้คำเกี่ยวกับอวัยวะของสัตว์ในการสื่อความหมาย

1.	ปลาหมอตายเพราะปาก	4.	ดินพอกหางหมู
2.	สาวใส่ให้กากิน	5.	นกสองหัว
3.	หน้าเนื้อใจเสือ	6.	วัวล้มหลังพะ

สุภาษิตไทยที่ใช้คำเกี่ยวกับอวัยวะของสัตว์ในการสื่อความหมายผู้วิจัยรวบรวมได้6สุภาษิต สุภาษิตปลาหมอตายเพราะปาก ความหมายใกล้เคียงกับสุภาษิตภัยพิบัติเกิดจากปาก ที่คนคิดเกี่ยวกับปลาของคนจีนนั้น คนจีนมีความผูกพันกับปลามาตั้งแต่โบราณแล้ว ชาวจีนเชื่อบทือว่าปลาเป็นเครื่องหมายและสัญลักษณ์ประจำชาติอย่างหนึ่งของจีนและเป็นสัญลักษณ์แห่งความร่ำรวยความอุดมสมบูรณ์ด้วย ในปัจจุบันนี้ปลาก็ยังคงเป็นสัญลักษณ์ของการมีทรัพย์เหลือเฟือและความมานะบากบั่นจนร่ำรวยขึ้นมา โดยเสียงของคำว่าปลา มีเสียงพ้อง

กับคำว่า 余 “มีเหลือเพื่อ” ในภาษาจีน (Lin Xili, 1998:62) ส่วนปลาหมอตตามธรรมชาติแล้ว มันจะพ่นน้ำขึ้นมา เป็นปุดๆที่ผิวหนัง คนจับปลาเห็นผิวหนังเป็นฟองปุดๆก็รู้ว่ามิปลาหมอ (รัชนิ ซอโสติกุล, 2542:117)

ดินพอกหางหมูกับเพิ่มพูนเป็นกอง มีความคล้ายคลึงกันคือเปรียบถึงเรื่องต่างๆเยอะขึ้นเรื่อยๆเนื่องจากไม่ได้จัดการ หมูมักจะเลี้ยงกันในที่ชื้นแฉะโคลนตมและโคลนมักเกิดคปลายทางแห่งกรุง(รัชนิ ซอโสติกุล, 2542:224) ในภาษาจีนใช้คำว่า เพิ่ม กดทับ ในการสื่อสาเหตุ ผลใช้คำว่ากองในการสื่อถึงผลลัพธ์

สุภาชิตหน้าเมื่อใจเลือกกับหน้าคนใจสัตว์คล้ายกันตรงที่สื่อถึงคนที่มีใจคอโหดร้าย (รัชนิ ซอโสติกุล, 2542:207) ได้ให้คำจำกัดความหน้าเมื่อใจเลือกไว้ว่าคนไม่ดีที่แสวงหาเป็นคนดี คนที่มีจิตใจชั่วร้าย แต่แสวงหาเป็นคนชื่อ หรือศัตรูที่แฝงกายอยู่ในร่างมิตร เนื้อเป็นสัตว์จำพวกกวาง ไม่ดุร้าย ไม่ทำอันตรายคน ส่วนเลือกเป็นสัตว์ดุร้าย กินสัตว์อื่นและคนอาหาร จึงหมายถึงคนที่หน้าตาดูซื่อๆเป็นคนดี แต่ที่จริงแล้วเป็นคนไม่ดี คนจีนและคนไทย ต่างเห็นว่าเลือกเป็นสัตว์ที่ดุร้าย แต่ในสุภาชิตจีนใช้หน้าคนใจสัตว์ในการสื่อความหมาย ใช้ใจร้ายเหมือนใจสัตว์ ปาในการสื่อความหมายตามที่ถูกวิจารย์ได้วิเคราะห์ไว้คือสุภาชิตจีนเน้นการใช้คน อวัยวะคน และพฤติกรรมคน นกสองหัวกับคนสองหน้าต่างอธิบายถึงพฤติกรรมของคนที่ต้องหน้าและลับหลังแสดงออกคนละอย่างหรือคนที่ ทำตัวฝึกฝนทั้งสองฝ่ายที่ไม่เป็นมิตรกันโดยหวังผลประโยชน์ส่วนตน(รัชนิ ซอโสติกุล, 2542:96)

6.วิเคราะห์สุภาชิตจีนที่ใช้คำเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์ในการสื่อความหมาย

1. ข้างนอกกับข้างในคนละอย่าง	13. ทาความทุกข์ใส่ตัว
2. แบกหม้อสา	14. มีแรงเท่าไหนเท่านั้น
3. ถือตอนชนะใส่	15. ตาบอดลอกเลียนแบบ
4. ผวากับเรื่องเล็กน้อย	16. ทำไฟรนตัวเอง
5. ต่างก็มีเวลาได้ผลประโยชน์	17. โยนท้อเอาลับ
6. เรื่องแยะในบ้านไม่เอาออก	18. สิ่งของมีประเภทให้รวม มนุษย์มีสังคมให้แบ่ง
7. ผู้หญิงทำทางไม่สุภาพ	19. ทำเรื่องเล็กเป็นเรื่องใหญ่
8. คนสองหน้า	20. คนต่ำทรมได้อำนาจ
9. ใจรู้แต่ไม่เปิดเผยออกมา	21. รู้ครึ่งรู้กลาง
10. ทำครั้งเดียวได้ผลตอบแทนสองอย่าง	22. หุ่นส่วนที่ไว้ชื่อ
11. ชีตั้นหมอนค่าตันหวย	23. ทำชั่วใจกระวนกระวาย
12. สวมแหให้ตัวเอง	

จากการสรุปสุภาชิตจีนที่ใช้คำเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์ในการสื่อความหมายพบว่าทั้งหมด 22 สุภาชิต ผู้วิจัยยังพบอีกว่าพฤติกรรมของมนุษย์ส่วนใหญ่ มักเป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงการกระทำที่เปล่าประโยชน์ การกระทำที่ แสดงว่าโง่เขลาและเป็นพฤติกรรมที่ผิดธรรมชาติของมนุษย์ มีดังนี้เช่นผวากับเรื่องเล็กน้อย สวมแหให้ตัวเอง ทาความทุกข์ใส่ตัว ตาบอดลอกเลียนแบบ ทำไฟรนตัวเอง ทำเรื่องเล็กเป็นเรื่องใหญ่ แบกหม้อสา ผวากับเรื่องเล็กน้อย ผู้หญิงทำทางไม่สุภาพ คนสองหน้า ชีตั้นหมอนค่าตันหวย คนต่ำทรมได้อำนาจ

7. ผลการวิจัยและอภิปรายผล

จากตารางข้างต้น พบว่าในสุภาษิตไทยที่มีคำเกี่ยวกับสัตว์ ส่วนใหญ่นั้นมักนำพฤติกรรมตามธรรมชาติของสัตว์ และนำอวัยวะของสัตว์มาใช้เปรียบเทียบกับคนข้างเยอะเช่น นกสองหัว(หัว) หน้าเนื่อใจเสือ(หน้าและใจ) วัวล้มหลังหว่า(ล้มหลัง) ปลาหมอตายเพราะปาก(ปาก)โดยให้ความหมายโดยตรงและโดยนัย จากการค้นคว้าที่พบในสุภาษิตจีนคือสุภาษิตจีนมักเอาพฤติกรรมตามธรรมชาติของมนุษย์เช่น สุภาษิตมีแรงเท่าไรทำเท่า นั้น ฆวกับเรื่องเล็กน้อย ถือตอนชนะไล่ ทำเรื่องเล็กเป็นเรื่องใหญ่ ทำชั่วไว้ใจกระวนกระวาย

สุภาษิตจีนเน้นใช้คำเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์ในการสื่อความหมายเช่น สุภาษิตคนสองหน้า สวมแหให้ตัวเอง ทำโพรงตัวเอง ฆวกับเรื่องเล็กน้อย ทำครั้งเดียวได้ผลตอบแทนสองอย่าง ม้าติดกะโหลก ผู้หญิงทำทางไม่สุภาพ หุ่นส่วนที่ไร้ชื่อ ชีตั้นหมอนแต่คำตันหวย หากความทุกขไล่ตัวเป็นต้น พฤติกรรมเหล่านี้มักแสดงถึงการกระทำที่เปล่าประโยชน์ การกระทำที่ แสดงว่าโง่เขลาและยังเป็นพฤติกรรมที่มีธรรมชาติของมนุษย์อีกด้วย นอกจากนี้ยังพบว่าคำที่เกี่ยวกับอวัยวะของสัตว์ในสุภาษิตจีนมีเพียงสุภาษิตหน้าคนใจสัตว์ ซึ่งมีความคล้ายคลึงกับสุภาษิตไทยที่ว่าหน้าเนื่อใจเสือ สุภาษิตจีนที่ไม่ใช่อวัยวะของสัตว์สื่อความหมายแต่ใช่อวัยวะของมนุษย์สื่อความหมายมีสุภาษิตกัยพิบัติเกิดจากปากและสุภาษิตริมฝีปากไม่อยู่ฟันหนาว

(อิเตโอะ อิราโนะ,2550,น.121)ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับภาพสะท้อนที่เกิดจากอวัยวะของสัตว์สะท้อนให้เห็นว่าทั้งสองชนชาติต่างก็ให้ความสำคัญในการใช้คำที่เกี่ยวกับอวัยวะของสัตว์ต่าง ๆ มาใช้ในการสร้างสำนวน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความผูกพันของคนในสมัยก่อนที่มีต่อสัตว์โดยใช้คำที่แสดงกริยาต่างๆเหมือนกับมนุษย์และใช้เปรียบเทียบอวัยวะของสัตว์โดยตรง สุภาษิตไทยส่วนมากใช้คำที่เกี่ยวกับสัตว์สื่อความหมายสุภาษิตจีนกลับใช้คำที่เกี่ยวกับมนุษย์และการกระทำของมนุษย์ในการสื่อความหมาย เช่นสุภาษิตฆวกับเรื่องเล็กน้อย ก่อนเนื้อที่อ่อนแอยอมเป็นเหยื่อ โยนท้อเอาลับ ทำเรื่องเล็กเป็นเรื่องใหญ่ คลื่นลูกแรกยังไม่สงบ คลื่นลูกก็ซัดเข้ามา รู้ครึ่งรู้กลาง ทำครั้งเดียวได้ผลตอบแทนสองอย่าง ชีตั้นหมอนแต่คำตันหวย ข้างในคนละอย่าง

8. ผลสรุปและข้อเสนอแนะ

สามารถสรุปได้ว่าสุภาษิตไทยที่ใช้คำเกี่ยวกับสัตว์แต่ในสุภาษิตจีนไม่ปรากฏคำเกี่ยวกับสัตว์นั้นมีความแตกต่างด้านการใช้คำที่สื่อค่อนข้างมาก เพราะในสุภาษิตจีนมีการใช้คำสื่อที่ไม่ใช่สัตว์แต่กลับใช้สื่อที่เป็นคำค่อนข้างหลากหลายกว่าสุภาษิตไทย เช่นใช้คำเกี่ยวกับคน อวัยวะ สิ่งของ ธรรมชาติหรือปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ เป็นต้น

ผู้เขียนหวังเป็นอย่างยิ่งผลงานวิจัยชิ้นนี้จะสามารถเป็นส่วนเล็กๆส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนการเรียนภาษาจีนสำหรับคนไทยให้มีความหลากหลายขึ้นและสามารถเป็นส่วนหนึ่งให้ผู้เรียนไทยที่เรียนภาษาจีนตั้งแต่ผู้เรียนทั่วไปตลอดจนผู้เรียนระดับมหาวิทยาลัยให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความยากในการทำ ความเข้าใจหรือศึกษาสุภาษิตไทยและจีนที่แตกต่างกันในขอบเขตนี้มากขึ้น ผู้เขียนมีความมุ่งมั่นว่าจะได้ศึกษาวิจัยความแตกต่างของสุภาษิตจีนไทยในขอบเขตต่างๆให้ครบลงและเพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในขอบเขตวิจัยนี้ ผู้วิจัยจะออกแบบแผนการสอนสำหรับการเรียนการสอนสุภาษิตจีนไทยสำหรับผู้เรียนไทยในระดับต่อไป

บรรณานุกรม

1. กรมวิชาการ. (2545).สำนวนไทย.กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
2. กรณีการ์ โกวิทกุล. (2544). *การเปรียบเทียบภาษิต-คำพังเพยจีนกับสำนวนภาษิตไทย*. วิทยานิพนธ์อักษรศาสตร์มหาบัณฑิต (ภาษาจีน) กรุงเทพฯ : คณะอักษรศาสตร์ ,จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
3. ฉิน ทองสิน. (2526). *สำนวนจีนและสำนวนไทย : การศึกษาเปรียบเทียบ*. วิทยานิพนธ์ อักษรศาสตร์มหาบัณฑิต (ภาษาไทย) กรุงเทพฯ : คณะอักษรศาสตร์,จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
4. พิริยา สุรขจร. (2544). *สำนวนจีนและสำนวนไทยที่มีคำเกี่ยวกับสัตว์ : การศึกษาเปรียบเทียบ*. วิทยานิพนธ์อักษรศาสตร์มหาบัณฑิต (ภาษาจีน) กรุงเทพฯ : คณะอักษรศาสตร์จุฬาลงกรณ์, มหาวิทยาลัย.
5. ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๖. กรุงเทพฯ : บริษัทนานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์จำกัด.
6. วรณิดา ถึงแสง. (2545). *การศึกษาเปรียบเทียบสำนวนจีนกับสำนวนไทยที่มีคำบอกวืยะ “ตา”*. วิทยานิพนธ์อักษรศาสตร์มหาบัณฑิต (ภาษาจีน) กรุงเทพฯ : คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
7. อิตโอะ อิราโนะ.(2550).การศึกษาเปรียบเทียบสำนวนญี่ปุ่นกับสำนวนไทยที่มีคำเกี่ยวกับสัตว์สี่เท้า. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาไทย) กรุงเทพมหานครมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
8. สง่า กาญจนาคพันธุ์.(2538).สำนวนไทย.กรุงเทพฯ:สำนักงานภาษาและวัฒนธรรม.สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
9. รัชนิ ซอโสติกุล.(2542).สำนวน ภาษิต และคำพังเพยของไทยที่นำสัตว์มาเปรียบ.กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
10. วาสนา บุญสมและสมบัติ ตั้งก่อเกียรติ(2540).สำนวนสิบสองราศี.กรุงเทพฯ : เพชร 69 การพิมพ์.
11. Lin, Xili 林西莉.1998.Hanzi Wangguo 汉字王国.Shandong 山东:Shandong Huabao Chubanshe 画报出版社.
12. 王兴国.汉语成语大词典.华语教学出版社, 2010.
13. 孙永斌《汉泰动物成语的对比分析》, 厦门大学 2008 年硕士学位论文。

14. 唐慧明《汉泰动物成语文化因素对比研究》，天津大学 2014 年硕士学位论文。